

Miljörelsens kärnavfallssekretariat, Milkas
The Swedish Environmental Movement's Nuclear Waste Secretariat
Barnängsgatan 23, 116 41 Stockholm, Sweden.
Tel. +46-(0)8-559 22 382. Fax: +46-(0)8-84 51 81
info@milkas.se www.milkas.se och www.nuwinfo.se

Till

registrator@naturvardsverket.se

Yttrande om planerna på byggandet av nya kärnkraftverk i Finland Dnr 121-1152-08

Östersjön är ett grunt och sårbart innanhav. Genomströmningen av vatten är begränsad och Östersjön belastas hårt av övergödning, utsläpp av kemikalier samt överfiskning, men även av radioaktivitet. Omkring 85 miljoner människor bor i Östersjöområdet. Försiktighetsprincipen måste alltid gälla för Östersjöns miljö.

Milkas anför följande beträffande Oy Fennovoima AB:s planer på att anlägga ett nytt kärnkraftverk:

En eller två nya reaktorer med en effekt på mellan 1500 och 2500 MW som placeras vid kusten av Bottniska viken eller Finska viken kommer att öka den radioaktiva belastningen på hela Östersjön. Tjernobylylyckan 1986 ledde till en ökning av cesium-137 i Östersjön som beräknas till 4 700 TBq, med de största koncentrationerna i Bottenhavet och den innersta delen av Finska viken. I början av 2000-talet beräknas den totala mängden cesium-137 i Östersjön till mellan 2 100 och 2 400 TBq, enligt en rapport från det finländska strålskyddsinstitutet STUK. Nivåerna av cesium ligger fortfarande över det mål som satts av Helsingforskommissionen.

Ett antal kärnkraftverk samt andra civila och militära nukleära anläggningar är i drift i Östersjöområdet. Alla släpper ut radionukleider med kylvattnet och radioaktiva gaser i luften. Med hänsyn till ovan nämnda försiktighetsprincip samt med tanke på den radioaktiva belastningen på Östersjön som redan finns bör utsläppen inte tillåtas öka.

De fyra platser Fennovoima anser lämpliga för ett kärnkraftverk ligger alla vid Finlands kust, tre utmed Bottniska viken och en vid Finska viken. Kristinestad, Pyhäjoki och Simo ligger alla omkring 200 km från den svenska kusten. Radioaktiva utsläpp vid ett eventuellt haveri skulle ofelbart beröra Sverige, särskilt om östliga vindar blåser vid olyckstillfället. Placeras kärnkraftverket i Strömfors vid Finska vikens kust skulle Estland på liknande sätt vara utsatt i händelse av ett haveri.

Etableringen av ytterligare ett kärnkraftverk i Finland skulle medföra en ökning av transporter av radioaktivt material. Risken för en olycka skulle öka. Transporter av kärnbränsle och avfall kan också bli mål för terrorister, liksom naturligtvis reaktorn i sig.

Ett kärnkraftverk på 1 500 – 2500 MW kommer att släppa ut stora mängder uppvärmt kylvatten. Samtliga placeringsalternativ ligger vid grunda kustområden, varför påverkan av kylvattenutsläppen på havsmiljön blir mycket kännbara. Redan nu utgör regelbundet återkommande algbloomningar ett stort problem i Östersjön. Uppvärmningen av havsvattnet ökar risken för algbloomning och kommer att påverka isläggnings och havets ekosystem i stora områden.

Det kan även nämnas att två av de platser Fennovoima utreder för sitt kärnkraftverk, Norrskogen alternativt Kilgrund i Kristinestad, ligger mitt emellan två Natura 2000-områden. Vår och höst går betydande flyttfågelsträck genom det tilltänkta området, som därför klassats som IBA-område (Important Bird Area). En placering i Hanhikivi i Pyhäjoki eller Karskikkoniemi eller Laikkari i Simo skulle innebära att betydande naturvärden skulle gå till spillo. Kustfisket i norra Bottenviken skulle också påverkas negativt. Kampuslandet och Gäddbergsön i Strömfors ligger i ett känsligt skärgårdsområde, där miljön redan belastas av bl a kylvattenutsläppen från det närbelägna kärnkraftverket på Hästholmen i Lovisa.

Fennovoima har hittills inte presenterat någon plan för hur avfallet från kärnkraftverket ska hanteras och var det slutligen ska placeras. Det är oacceptabelt. Avfallsfrågan måste prioriteras i den fortsatta tillståndsprocessen.

Stockholm 7 april 2008

Miljörelsens kärnavfallssekreteriat Milkas